

конкретне наукове завдання, що полягає у розкритті сутності адміністративно-правового регулювання адміністративно-юрисдикційних відносин та виокремленні напрямів удосконалення чинного законодавства в сфері його реалізації. Вона відповідає вимогам до оформлення дисертації, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 № 40 та Постанови Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 р. № 167 «Про присудження ступеня доктора філософії», а її автор – Гудим Інга Володимирівна заслуговує на присудження ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Рецензент -

**доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ**

Роман МИРОНЮК

Підпис Миронюка Р.В. підтверджую -

**проректор Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ**

Заслужений діяч науки і техніки України,

доктор юридичних наук, професор

Олександр ЮНІН

може бути, адже вони не входять в межі повноважень певного суб'єкта а отже не можуть ним здійснюватися. Більш доречним є поділ адміністративних проваджень на провадження щодо надання адміністративних послуг, контрольньо-наглядові, адміністративно-деліктні провадження.

2. Як було зазначено мною вище з 15 грудня 2023 року набув чинності Закон України «Про адміністративну процедуру» який заклав правові засади, принципи, стадії та етапи будь-якої процедури до якої дотичні є органи публічної влади, тобто в тому числі стосовно адміністративно-юрисдикційних процедур, які досліджує авторка. У зв'язку з цим в роботі варто було здійснити оцінку суміжності норм цього закону та НПА, які регламентують порядок здійснення адміністративно-юрисдикційних проваджень, зокрема щодо можливості та доцільності дуалістичного тлумачення окремих понять.

3. Авторкою в межах дослідження провадження у справах про адміністративні правопорушення використовується емпірична база дослідження – матеріали судової практики та результати діяльності органів адміністративної юрисдикції, в той же час при аналізі дисциплінарних проваджень, проваджень з розгляду скарг громадян, проваджень щодо застосування заходів адміністративного примусу їх використання мінімізоване.

4. Висновки дисертаційного дослідження були більш ґрунтовними та переконливими якби автор при їх формуванні спиралась на емпіричну базу дослідження а саме: практику діяльності суб'єктів владних повноважень щодо здійснення адміністративних процедур, результатів розгляду справ про адміністративні правопорушення, дисциплінарних проваджень.

Слід зазначити, що висловлені зауваження не впливають на позитивну оцінку виконаної роботи і викликані скоріше наявністю новаторських ідей, а також складністю обраного предмету наукового аналізу.

На підставі викладеного, слід резюмувати, що дисертація «Адміністративно-юрисдикційні провадження в адміністративному процесі», є завершеною самостійною працею, в якій отримано ряд нових науково обґрунтованих теоретичних результатів, що в сукупності розв'язують

науково-практичних конференціях.

Дисертаційне дослідження виконане автором самостійно з використанням останніх досягнень теорії адміністративного права та процесу. Усі сформульовані в ньому положення, висновки та пропозиції обґрунтовані на основі особистих досліджень дисертантки. Для аргументації власних положень і висновків дослідниця використовувала напрацювання інших учених, належні посилання на які містяться у роботі.

Дисертацію оформлено відповідно до вимог, встановлених МОН України.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що вони мають як науково-теоретичну, так і практичну сферу застосування. Положення та висновки дисертації можуть бути підґрунтям для подальшого дослідження адміністративних процедур (проваджень) в межах адміністративного процесуального права.

Дискусійні положення дисертаційного дослідження. У цілому позитивно оцінюючи дисертацію Гудим І.В. необхідно висловити ряд зауважень, звернути увагу на твердження, що викликають сумніви та можуть слугувати підґрунтям для дискусії під час її захисту:

1. В роботі належну увагу приділено питанням структури адміністративних проваджень а також їх типології і класифікації. При розгляді видової різноманітності адміністративних проваджень автором за основу узято їх поділ на юрисдикційні та неюрисдикційні. Так авторкою до юрисдикційних віднесено дисциплінарні провадження; провадження з розгляду скарг; провадження у зв'язку із застосуванням заходів адміністративного примусу; провадження у справах про адміністративні правопорушення. Серед неюрисдикційних адміністративних проваджень автор виділяє управлінські провадження, сервісні провадження та допоміжні провадження. Однак, на нашу думку, визначення за основу поділу таких проваджень (процедур) поняття «юрисдикції» не є доречним, адже саме поняття юрисдикції має широке значення і тлумачиться як комплекс (система) повноважень певного суб'єкта в тій чи іншій сфері, таким чином «неюрисдикційних повноважень» взагалі не

юрисдикційних проваджень, адже останні: 1) є невід'ємною складовою адміністративного процесу; 2) майже в повній мірі охоплюють та забезпечують виконання завдань адміністративного процесу шляхом вирішення індивідуальних справ відповідними суб'єктами владних повноважень, їх посадовими особами при здійсненні функцій виконавчої влади, а також спорів, що виникають між органами державної виконавчої влади, їх посадовими особами та іншими суб'єктами адміністративно-правових відносин; 3) утворюють певну сукупність процесуальних правовідносин, що відрізняються предметною характеристикою і зв'язаністю з відповідними матеріальними правовідносинами; 4) викликають потреби встановлення, доказування, а також обґрунтування всіх обставин та фактичних даних аналізованої юридичної справи; 5) зумовлюють необхідність закріплення, офіційного оформлення отриманих процесуальних результатів у відповідних документах.

Здійснено аналіз системи правового регулювання адміністративно-юрисдикційних проваджень, яку складає значна кількість джерел їх нормативної регламентації, що мають, по-перше, єдину правову форму, яка виражає, по суті, єдину систему адміністративно-юрисдикційного процесу, що складається з регламентації порядку порушення провадження, збору матеріалів про факт правопорушення (або спірної ситуації) та його доведення, оцінки достатності та реалізації зібраних матеріалів, прийняття рішення, порядку оскарження прийнятих рішень та проведених дій; по-друге, відмінні риси у вигляді ієрархічності юридичних актів, що приймаються в адміністративно-юрисдикційному процесі; по-третє, єдиний по суті предмет безпосереднього регулювання процесуальних правовідносин кожним із цих нормативних джерел, що зумовлює необхідність кодифікації окремих напрямів адміністративно-процесуального законодавства.

Повнота викладу основних результатів дисертації в наукових фахових виданнях. Повнота висвітлення результатів дослідження зумовлена тим, що основні положення та результати дисертації викладено в 4 наукових статтях, що визначені як фахові з юридичних дисциплін, а також у 7 тезах доповідей на

процесуального законодавства України.

На виконання задач дослідження в межах дисертації було з'ясовано правову природу адміністративно-юрисдикційних відносин; визначено місце та роль адміністративно-юрисдикційних проваджень в структурі адміністративного процесу; сформульовано поняття, окреслено властивості та запропоновано авторську класифікацію адміністративно-юрисдикційних проваджень; охарактеризовано стадії як структурні елементи адміністративно-юрисдикційного провадження; з'ясовано сутність провадження у справах про адміністративні правопорушення та виокремлено його місце в системі адміністративно-юрисдикційних проваджень та його характерні ознаки; охарактеризовано дисциплінарні провадження як різновид адміністративно-юрисдикційних проваджень; встановлено сутність та особливості провадження у зв'язку із застосуванням заходів адміністративного примусу; запропоновано комплекс заходів правового та організаційного забезпечення адміністративно-юрисдикційних проваджень, спрямованих на підвищення ефективності реалізації їх завдань.

Загальне позитивне враження від представленого дослідження підкріплюється отриманими результатами, які характеризують його **наукову новизну**.

Дисертанткою адміністративно-юрисдикційне провадження визначено як багатоетапний процес розгляду адміністративно-правового спору з самого початку його виникнення у відповідності до вимог закону, лише уповноваженими на те державними органами, а в деяких випадках іншими суб'єктами, які у свою чергу, керуючись нормами адміністративного законодавства, здійснюють певні заходи примусового характеру, що мають на меті притягнення правопорушника до адміністративної або дисциплінарної відповідальності та забезпечення виконання винесеного покарання, а також відновлення порушеного права громадян.

Наведено авторські переконання щодо встановлення прямої взаємозалежності адміністративного процесу та адміністративно-

*До разової спеціалізованої вченої ради
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*

Рецензія

доктора юридичних наук, професора

МИРОНЮКА Романа Вікторовича

на дисертаційну роботу

ГУДИМ Інги Володимирівни

**«Адміністративно-юрисдикційні провадження
в адміністративному процесі»,**

подану на здобуття наукового ступеня доктора філософії з галузі знань 08

Право, за спеціальністю 081 Право

Актуальність теми дослідження. Тема наукової роботи Гудим Інги Володимирівни є безумовно актуальною та своєчасною оскільки вирішення більшості проблем правового регулювання адміністративних процедур пов'язані з юрисдикційними провадженнями. Також принагідно зазначити, що з 15 грудня 2023 року набув чинності Закон України «Про адміністративну процедуру», який на правовому рівні уніфікує більшість адміністративних процедур і викликає необхідність на сьогодні підлаштовувати правове поле здійснення адміністративних процедур в різних сферах до норм та стандартів цього закону і відповідно такий порядок потребує поглибленого наукового узагальнення та супроводження.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків та рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх достовірність і новизна.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що дисертація є одним з перших у вітчизняній науці адміністративного права комплексних досліджень усіх видів адміністративно-юрисдикційних проваджень в адміністративному процесі. У результаті виконаного дослідження сформульовано низку нових теоретичних положень, обґрунтовано висновки, рекомендації та пропозиції щодо вдосконалення чинного адміністративно-